

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/62/2019
Identifikačné číslo spisu: 8215205994
Dátum vydania rozhodnutia: 17.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8215205994.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31575951, proti žalovanému G. I. bývajúcemu Y., o zaplatenie 1 949,15 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 2 C 389/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. júla 2018 sp.zn. 6 Co 124/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. V danom spotrebiteľskom spore sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala plnenia zo zmluvy o úvere.
2. Okresný súd Bardejov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 27. februára 2017 č.k. 2 C 389/2015-55 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 949,15 €, úrok vo výške 80,44 €, úrok z omeškania vo výške 0,71 % a 5 % ročne zo sumy 1 949,15 € od 17. júla 2015 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100 € splatných vždy do 25. dňa mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
3. Na odvolanie žalobkyne proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá (zaplatenie 12,9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1 949,415 € od 17. júla 2015 do zaplatenia) a ktorým bolo žalovanému umožnené zaplatiť priznanú sumu v splátkach, Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 12. júla 2018 sp.zn. 6 Co 124/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch potvrdil, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie o trovách konania tak, že žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Žalobkyňa podala dovolanie 1/ proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku („ďalej len „CSP“), a 2/ proti výroku rozsudku odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa trov konania, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP. Podľa jej názoru spočíva napadnutý potvrdzujúci výrok rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP) a pri rozhodovaní o trovách konania jej odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožňoval, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, vzhľadom na to, že odvolací súd rozhodol nad rozsah ňou podaného odvolania.

5. Žalovaný sa k dovolaniu v písomnej forme nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu z § 421 ods. 1 CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. V zmysle § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 CSP je na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bude v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky uverejnené rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ CSP) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

10. Na právnych záveroch vyjadrených v uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 148/2018, 6 Cdo 125/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/2018, 7 Cdo 48/2019, 8 Cdo 162/2018).

11. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 CSP podanou v rozhodnutí sp.zn. 6 Cdo 80/2017, konštatuje, že v danom prípade je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky - úrok 12,90 % ročne zo sumy 1 949,15 € od 17. júla 2015 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (14. augusta 2018) výška príslušenstva predstavovala sumu 785,32 €. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (2. septembra 2015) bola 380 € (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 800 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

12. Žalobkyňa podala dovolanie aj proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania,

prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (k tomu vid' R 19/2017). Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

14. V danom prípade žalobkyňa podala dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania. Rozhodnutie o náhrade trov konania nie je rozhodnutím súdu vo veci samej (o veci vymedzenej žalobou) a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (porovnaj tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 8 Cdo 99/2017 a 8 Cdo 45/2017).

15. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania žalobkyne proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva.

16. Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie proti výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách nie je podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné, lebo ho vylučuje § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. m/ CSP.

17. Z dôvodov uvedených vyššie dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k namietanej procesnej nesprávosti.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.